

1875-07-27

SENDER

Wilhelmine Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Mentioned people:
Susette Cathrine Holten
Sofie Rønne
Niels Skovgaard

Mentioned locations:
Rosenvænget
Aarhus

Archive:
Mappe 31 nr. 50

TRANSCRIPTION

Mappe 31 nr 50

D 27 Juli 1875

Min kjære Joakim!

Endskjøndt jeg intet Brev har modtaget fra Dig siden Du reiste, saa føler jeg dog en |stor| Lyst til at skrive til Dig, maaske netop fordi Du ligesom bliver borte for mig i denne Din lange Tavshed. Frøken Rønne har ladet mig læse to af Dine Breve, men at læse Breve der er skrevet til en Fremmed det kalder jeg ikke at leve sammen med sine nærmeste og kjære, og derfor længes jeg nu saameget efter Dig, min kjære Joakim. Naar jeg har været i Rosenvænget om Mandagen har jeg ofte tænkt paa Dig og savnet Dig, det gjør saa godt at see Dig sammen med Dine Søskende Du som har det rolige Sind der altid er i Ligevægt, Niels som er saa forskjellig sommetider glad, men ogsaa meget ofte stille og indesluttet syselsetter mig meget, sommetider staar han for mig som en Gaade jeg saa inderlig gjerne

-2-

vilde løse, jeg er saa vis paa hans rige Natur, hans kjærlige Hjerte og fine følelse, naar jeg saa seer ham saa stille, og alvorlig, saa tænker jeg paa om det er Dig han savner, eller om der er andet som trykker ham, og hvad vilde jeg saa ikke give for at han vilde tale herom til mig, maaske jeg dog kunde være ham til nogen Støtte, maaske jeg dog kunde gjøre ham noget Godt. I disse Dage er Niels paa Møen med Carl Mariboe jeg glæder mig ved det gode Veier de have, og længes efter at see om Niels kommer forfrisket og glad hjem. Cathrine var straalende glad da hun reiste, Glæden naate Høidepunktet da Niels fik saa lang en Ferie at han kunde følge med hende og blive fra Søndag til Torsdag, Niels kom her over Torsdag Aften da han var kommet hjem, han havde haft det udmærket godt, og talte meget om den deilige Natur der, Fredag Morgen reiste han til Møen. Det var venligt af Veber at give Niels saa lang en Ferie og han gjorde

-3-

[overstreget: gjorde] det saa [overstreget: bedrevilligt] beredvilligt. Er der ikke Tale om at Du snart skal til Aarhus, det kan Du vist trænge til, jeg vilde gjerne vide hvorledes Kirtlerne have det, om de begynder at vige Plasen, og i det hele om Du er rask og hvad Du synes om det Arbeide Du har denne Gang.

Her have vi det det godt ere Alle raske og glæder os ved den deilige Sommer, vi drikker meget ofte The i Haven, og tilbringer megen Tid i den friske Luft, det tænker jeg skal give Kræfter og Sundhed for Vinteren.

Tante Gine er reist til Giorsløv til Dankerts og Elisabeth til Hjørring, Christian Johnsen er bleven Bogholder paa Onkels Contor, og Fru Johnsen ligger i denne Tid syg og jeg frygter for at det endogsaa er temmelig farligt.

I dette Øieblik modtog jeg Brev fra Niels, Veiret er mere ustadigt der end her men saa faar de derved Klinten at see i forskielli Belysning, de boe hos en Bonde

-4-

som boer i Nærheden af Lisselund. Den første Dag fik de fed Flæsk, tyk Mælk og surt Øl til Midag og Niels bekom det saa ilde at det om Natten kom op igjen, næste Morgen havde han det ikke rigtig godt, men ved Midagstid var han dog flink igjen, saa han atter kunde vandre omkring og glæde sig ved den deilige Natur.

Lev nu vel kjære Joakim Du hilses kjærligt fra os alle ved Din hengivne
Faster

Vilhelmine Skovgaard

af 27 Juli 1843

Min kjære Jakobim

Endskjøndt jeg intet Brev har modtaget
fra Dig siden Du reiste, saa føler jeg
dog en ^{stor} Lyst til at skrive til Dig, maaske
endog fordi Du ligesom bliver borte for mig
i denne Din lange Tavsighed. Troen

Bønne har ladet mig løse to af Dine
Breve, men at løse Breve der er skrevet
til en Fremmed del kalder jeg ikke at løse
sammen med sine nærmeste og kjære
og derfor længes jeg nu stærkt efter Dig,
min kjære Jakobim. Naar jeg har været
i Rosenborg om Mandagen har jeg ofte
 tænkt paa Dig og savnet Dig, det gjør mig
godt at se Dig sammen med Dine Søsken.
Du selv har det rolige Sind der altid er i
Ligevegt, thi selv om er for forskjellig smag og
glæde, men ogsaa meget ofte stille og indelukket
sig selv. Jeg meget, som selv har været her
for mig selv en Gaade jeg for indelukket og

vilke Lise, jeg og jeg visste hans rige, elskede, hans
lydelige Hjerter og sine Følelser, naar jeg
saa saa ham saa stille, og alvorlig, saa tænkte
jeg paa om det var dog han forrest, eller om der var
andere som trojtede ham, og hvad vilde jeg saa
ikke give for at han vilde tale herom til mig,
maaske jeg dog kunde gøre ham et meget stort
maaske jeg dog kunde gøre ham meget godt.
I disse Dage er skils paa skien med Carl Hvidt
jeg glæder mig ved at gøre Peter de have, og
langes efter at få en skils kommer forrest
og glæde hjem. Cathrine var forrest
glad da skils rejste, Glæde maaske Hvidt
da skils fik saa lang en Tur at han kunde
følge med hende og blive fra Torshøj til
Torshøj, skils kom her over Torshøj Løkke
da han var kommet hjem, han havde haft
et rid marked godt, jeg talte meget om det
særlige skils det, Torshøj Høgen vilde han
at skien. Det var venligt af Lise at
give skils saa lang en Tur og han gjorde

gjorde det for ~~hvidt~~ beredvilligt.
Er der ikke Tale om at Lise snart skal til
Aarhus, det kan Du vist bruge til, jeg
vilde gerne vide hvorledes Skiltene har
det, om de begynder at vise Plager, og i
det hele om Du er rask og hvad Du synes
om det Arbejde Du har den Gang.
Her har vi et godt og lille rask og glæde
vi ved den vilde Sommer, vi drøfter meget
ofte Thi i Haven, og tilbringer nogen Tid
i den friske Luft, det tænker jeg skal give
Drosten og Sundhed for Litteren. Tante
Gine er vist til Hvidt til Dankert og
Elisabeth til Hvidt, Christian Jensen
er bleven Hvidt paa Aarhus Løkke, og
Torshøj Løkke i denne Tid jeg og jeg
siges for at det endog er et temmeligt
farligt. I alle Gidde må jeg Brev
fra skils, Virol er mere usikker, der end
her men for faar de derud Skiltene at få
i forskellige Tilgæng, de har her en Bende

Jom boer i Norkuden af Lisselund.
Den første Dag fik de fuld Flask, tyk Molk
og først Gl. til Middag og skids bekom de for
idd. at det om skiden kom op igjen, neste
Morgen havde han det ikke rigtig godt, men
ved middagstid var han dog flink igjen,
for han aller kunde vandre omkring og
glæde sig ved den søde Natur.
Sov nu vel kjære Joakim Du hilses kjærligt
for os alle ved Den hengivne Taster

Vilhelmine Skovgaard